

ת"פ 3380/12/17 - מדינת ישראל נגד עמאד ג'אבר

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 3380-12-17 מדינת ישראל נ' תורג'מן ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופט איתן כהן
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

עמאד ג'אבר

הנאשם - 4

גזר-דין

כללי

1. הנאשם 4- (להלן: "הנאשם") הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון, בהבאת אדם לידי עיסוק בזנות, עבירה לפי סעיף 202 לחוק העונשין תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין")
2. בהסדר הטיעון שנכרת בין הצדדים הוסכם שהנאשם יודה ויורשע בכתב אישום מתוקן ובאשר לעונש נקבע שהצדדים יטענו באופן חופשי.

כתב האישום המתוקן

3. על פי עובדות **החלק הכללי** לכתב האישום - הנאשמים 1-2, שותפים עסקיים, החזיקו והפעילו בתי בושת שפעלו בדירות שכורות בירושלים שם ניתנו שירותי זנות, בתקופה שבין חודש ספטמבר 2015 ועד חודש ינואר 2017. הנאשמים 3-4 הביאו את פ' לעסוק בזנות אצל הנאשמים 1-2.
4. על פי עובדות **האישום השני** (הרלוונטי לנאשם 4) - בשנת 2016 במועד שאינו ידוע במדויק, פנה הנאשם לפ' שאותה הכיר הכרות קודמת, והציע לה לעבוד אצל אישה בשם "דיאנה". הנאשם מסר לנאשמת 3 את מספר הטלפון של פ', ביוזמו שהנאשמת 3 מבקשת להעסיק את פ' בזנות. בעקבות כך, פנתה הנאשמת 3 לפ' וביקשה להיפגש עמה בדירה שניהלו הנאשמים 1-2. בפגישה זו, הציעה הנאשמת 3 לפ' לעסוק בזנות ולהתחלק בכסף שתקבל פ' מהלקוחות שווה בשווה, כשבתמורה לכך תפנה הנאשמת 3 לקוחות לפ'. בהמשך העניקה פ' שירותי מין ללקוחות וחלקה את כספי האתנן עם הנאשמים 1-3.

תסקיר שירות המבחן

5. תסקיר שירות המבחן הוגש ביום 19.12.2018. מטבע הדברים וכדי לשמור על צנעת הפרט של הנאשם אפרט את עיקרי הדברים בלבד. התסקיר סוקר את הרקע האישי, המשפחתי, התעסוקתי של הנאשם. על פי התרשמות שירות המבחן, הנאשם בן 34, בעל יכולות וכישורים, עובד ומתפקד באופן תקין, נעדר עבר פלילי קודם, ותופס את ההליך המשפטי כמבייש ביותר עבורו. בהתייחס למצבו התעסוקתי, צוין שהנאשם החל לעבוד לפני למעלה מארבע שנים בענף המלונאות, וכי לפני מספר חודשים קודם להיות מנהל קבלה והזמנות בבית המלון שבו הוא עובד. הנאשם הביע סיפוק מעבודתו, והציג לקצינת המבחן מכתבי תודה המצינים לשבח את תפקודו בעבודה. בפן האישי צוין שהנאשם גרוש מזה כארבע שנים, לו ילד בן שש והוא מנהל מערכת יחסים טובה עם גרושתו ומשלם מזונות באופן קבוע. אשר לעבירה ונסיבותיה, צוין שהנאשם היה נסער בעת ששוחח על העבירה, הביע חרטה וצער על מעשיו, הרבה לבכות וניכר היה שהוא שרוי בסערת רגשות. על פי התרשמות קצינת המבחן, ההליך המשפטי מהווה גורם מרתיע ומטלטל עבור הנאשם, וגורם לו למצוקה רגשית ניכרת. הנאשם מסר לשירות המבחן שהוא מבין כיום את הבעייתיות שבמעשיו, וסיפר שכוונתו הייתה לסייע לשתי הנשים ועל כן העביר את מספר הטלפון של פ' לנאשמת 3 לאחר שקיבל את הסכמתה של פ' ובשל מצוקתה. וזאת עשה לדבריו שלא בכוונת זדון ושלא למטרת רווח. כך גם טען שלא הבין שהוא פועל בניגוד לחוק.

קצינת המבחן התרשמה שהנאשם התקשה לבחון חלקים בעייתיים בהתנהלותו ואת המקור להם, ובכלל זה ביטא הנאשם יחס מחפץ ובעייתי כלפי נשים. עוד צוין, כי אף שהנאשם הבין שפעל באופן שגוי, הוא התקשה להתבונן התבוננות מעמיקה על משמעות העבירה. להערכת שירות המבחן, קיים לנאשם קושי מתמשך לתת מקום וביטוי למצוקות רגשיות וקשיים, והוא זקוק לפיצוי עצמי ומילוי ריקנות פנימית.

שירות המבחן המליץ על ענישה שיקומית שתכלול של"צ כענישה מוחשית וחינוכית. לצד זאת המליץ על הטלת מאסר על תנאי וקנס כספי. לאור עמדת הנאשם השוללת נזקקות טיפולית, נמנע שירות המבחן מהמלצה טיפולית. בהתייחס לעונש של מאסר בעבודות שירות, צוין שענישה מסוג זה, תאלץ את הנאשם לעזוב את עבודתו ועלולה אף להוביל לפיטוריו ובכך לפגוע במסלול החיובי שבו הוא מצוי כיום במישור התעסוקתי.

טיעוני הצדדים לעונש

6. באת-כוח המאשימה עתרה להשית על הנאשם עונש מאסר בן שישה חודשים שאותו יישא הנאשם בעבודות שירות ולצדו מאסר על תנאי וקנס. ב"כ המאשימה טענה שמתחם העונש ההולם את המקרה נע בין 6 חודשי מאסר בעבודות שירות ל-12 חודשי מאסר.

בטיעוניה ציינה שאין לנאשם עבר פלילי קודם ובשונה מיתר הנאשמים בתיק שכפרו באשמה, הודה הנאשם במיוחס לו. לעניין הערכים המוגנים בעבירה, הדגישה את חומרתן היחסית של עבירות הזנות הכוללות ממד של ניצול חולשתן הכלכלית של נשים וממד של רמיסת כבודן כנשים וכבני-אדם. לתמיכה בגישה המחמירה בנוגע לעבירות מסוג זה, הפנתה להוראת השעה להפלת צרכני זנות המצביעה על כוונת המחוקק להרחיב את מעגל האיסורים הכרוכים בזנות כדי להיאבק בתופעה. עוד טענה שתסקיר שירות המבחן מלמד שהנאשם התקשה לבחון חלקים בעייתיים בהתנהלותו ולעמוד על טיבה ומשמעותה של העבירה שעבר וביטא יחס מחפץ כלפי נשים. מסיבות אלה לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית בעניינו. בהתייחס למדיניות הענישה הנוהגת מסרה שלא מצאה פסקי דין שבהם מיוחסת לנאשם

עבירה של הבאת אדם לידי עיסוק בזנות כעבירה יחידה. אשר לנסיבות ביצוע העבירה, עמדה על כך שמדובר בנסיבות קלות באופן יחסי שכן המעשה היה חד פעמי והנאשם לא קיבל תמורה בגינו.

7. בא-כוח הנאשם עתר להסתפק במאסר על תנאי וקנס ולשקול לאמץ את המלצת שירות המבחן לגזור על הנאשם של"צ בהיקף משמעותי.

בטיעוניו הדגיש שנסיבות ביצוע העבירה הן קלות ביותר ומצויות ברף הנמוך של הוראת החיקוק. סיפר שלנאשם הייתה היכרות אישית מוקדמת עם פ' והשניים היו בקשר אינטימי שבמסגרתו תמך בה כספית. הנאשם התקשה לקיים מערכת יחסים זוגית תקינה עם נשים והיה מקבל שירותי "הרפיה" על בסיס קבוע ושם הכיר את הנאשמת 3. בהקשר זה אציין שהמאשימה הסתייגה מהדברים ואף לא הובאו ראיות להוכחתם. אשר לנסיבות העבירה, טען שהנאשם אמנם יצר את הקשר בין פ' ובין הנאשמת 3, אך לא ידע שבכך הוא עובר עבירה וסבר לתומו שהוא עוזר לשתייהן. לאחר שנוצר הקשר בין השתיים, הנאשם "יצא מהתמונה" ולא קיבל טובת הנאה כלשהי. עוד טען שהגשת כתב האישום וניהול המשפט מהווים עבור הנאשם גורם מרתיע ביותר ומאז חקירתו השתנו חייו בצורה דרמטית והוא שרוי בחרדה, בין היתר מחשש לאובדן פרנסתו אם יוטל עליו לשאת מאסר בעבודות שירות. בהתייחסו לתסקיר, טען שיש להתחשב בצער ובחרטה שהביע הנאשם על מעשיו והוסיף ששירות המבחן אכן התרשם שהנאשם ביטא יחס מחפץ ובעייתי כלפי נשים, אך לא מדובר בעניין ששירות המבחן יכול לסייע בו. כן הדגיש שהנאשם אדם נורמטיבי ולא עבר עבירות נוספות כך שהסיכוי שיעבור עבירה דומה בעתיד הוא קלוש.

דברי הנאשם

8. הנאשם ניצל את זכותו למילה אחרונה והצהיר שהוא מצטער על טעותו ואינו מצליח לישון ולתפקד בשל כך. בהמשך דבריו סיפר שהוא משמש מנהל קבלה בבית מלון, והביע נכונות לשאת בעונש של שירות לתועלת הציבור.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

9. כידוע, העיקרון המנחה בקביעת העונש הוא **עיקרון ההלימה**, דהיינו, קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, ובין סוג ומידת העונש שיוטל עליו (להלן: "העיקרון המנחה").

בית המשפט מצווה לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה בהתאם לעיקרון המנחה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע ובמידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

10. במקרה דנא, **הערך החברתי המוגן שנפגע** כתוצאה ממעשה הנאשם הוא הגנה על גופה ונפשה של המתלוננת ומניעת ניצולה המיני וכן שמירה על כבודה כאישה וכאדם. יש להדגיש שהמחוקק גילה דעתו להחמיר בעבירות מסוג זה בקבעו עונש מרבי בן 7 שנות מאסר, ואם נעברה העבירה בנסיבות מחמירות עונש בן 10-16 שנות מאסר.

11. לענין **מידת הפגיעה בערך המוגן**, נראה כי הפגיעה היא ברף נמוך ביותר נוכח נסיבות העבירה כפי שיפורט להלן.

12. **מדיניות הענישה הנוהגת** - יגדתי ולא מצאתי פסקי דין שנסיבותיהן דומות לנסיבות המקרה שלפנינו דהיינו הבאת אדם לידי זנות כעבירה יחידה ללא ממד של ניצול והפקת רווח. כל שמצאתי הם גזרי דין הכוללים הרשעה בעבירה זו בצירוף לעבירות נוספות כגון סרסרות למעשי זנות או החזקת מקום לשם זנות או סחר בבני אדם, אשר לא ניתן לגזור מהם גזרה שווה לענייננו. ביטוי לקושי זה מצאתי בגזר הדין בת"פ (ת"א) 7814-09-11 **מדינת ישראל נגד מזור** (19.11.2013), שם עמד בית המשפט על הקושי במציאת התייחסות עונשית בפסיקה לעבירה זו כשהיא עומדת בפני עצמה.

13. במסגרת הנסיבות הקשורות **בביצוע העבירה**, נתתי דעתי לנסיבות הבאות:

א. **חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה;**

בהתייחסו לעבירה זו אמר ביהמ"ש העליון בע"פ 1609/03 **בוריסוב נגד מדינת ישראל**, פ"ד נח (1) 55 (2003), כהאי לישנא:

"לא יכול להיות ספק, שתכליתו של הסעיף הינה להילחם בתופעה של הבאת נשים לעיסוק בזנות [...] "הביא" - במובן זה שאותם מעשי זנות של אישה פלוגית (או אדם פלוגי) נגרמו עקב פעולותיו של הנאשם. כשהנאשם הוא שמסדיר את מקום העיסוק בזנות של אישה, מקום המבטיח לקוחות לאישה, וזו מתחילה וממשיכה בעיסוק בזנות באותו מקום, כשלנאשם שליטה על מעשיה, והוא המאיץ בה לעסוק בזנות, אין ספק שהנאשם מביא את אותה אישה לזנות".

בענייננו, אמנם הנאשם תיווך בין הנאשמת 3 לבין פ' עת השיא לה עצה קלוקלת, ברם בעקבות עצתו התקשרה הנאשמת 3 לפ' פגשה בה והציעה לה את שהציעה ופ' היא שהחליטה על צעדיה באופן אוטונומי, כפי הנראה בשל מצוקתה, ללא שהנאשם כפה או לחץ עליה בדרך כלשהי. יתרה מכך, הנאשם לא הסדיר את מקום עיסוקה, לא שלט על מעשיה, ולא האיצ בה להמשיך ולעסוק בזנות. לשאלתי האם הנאשם נטל חלק כלשהו בארגון או בהפעלת הדירות שם סופקו שירותי המין, השיבו הצדדים בשלילה, כך שחלקו של הנאשם מתמצה בהצעה שהציע לפ' ובמסירת מספר הטלפון של פ' לנאשמת 3.

לא בכדי לא נמצאו בפסיקה מקרים דומים שכן ספק בעיניי אם הוגשו כתבי אישום בנסיבות דומות.

ב. **הסיבות שהביאו את הנאשם לעבור את העבירה;** טענת הנאשם

שלפיה פעל תחת ההנחה השגויה שהוא מסייע לשתי הנשים בלי שהיה מודע לכך שהוא עובר עבירה, עולה גם מדבריו בתסקיר שירות המבחן. ברי שאי הידיעה במקרה זה, אינה פוטרת את הנאשם, ברם ניתן להבין שלא פעל כפי שפעל במטרה לנצל את פ' או

להפיק מפעילותה טובות הנאה כלשהן ואף לא נטען כך, אלא מתוך תפיסה מעוותת שמטרתה הייתה לסייע לפ' במצוקתה.

ג. **הנזק שנגרם מביצוע העבירה**; כתוצאה ממעשהו של הנאשם הועסקה פ' במתן שירותי זנות בדירה על כל הכרוך בכך לרבות הפגיעה בכבודה בגופה ובנפשה.

14. לאור נסיבותיו הייחודיות של מקרה זה, אני סבור שמתחם העונש ההולם את המעשה נע בין מאסר על תנאי שלצדו קנס ושל"צ ועד למאסר קצר בעבודות שירות.

15. במקרה זה לא מצאתי שקיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה ממתחם העונש ההולם, לחומרה או לקולה.

גזירת העונש המתאים לנאשם

16. בגזירת העונש המתאים לנאשם, רשאי בית המשפט להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** ולתת להן משקל, ובלבד שהעונש לא יחרוג ממתחם העונש ההולם.

17. בהתאם לכך נתתי דעתי לנסיבות הבאות:

א. **הפגיעה של העונש בנאשם ובבני משפחתו**, כפי שצוין בתסקיר, הנאשם עובד ומתפקד, מנהל אורח חיים נורמטיבי ואף עומד במחויבויותיו הכספיות לגרושתו ובנו. יש חשש שענישה בדמות מאסר בעבודות שירות תוביל לפיטוריו כמנהל קבלה בבית מלון ובכך ייכרת מטה לחמו ויפגעו הוא ובמעגל רחב יותר גם בני משפחתו. גם בדבריו לפני הדגיש הנאשם את הפן התעסוקתי, והתרשמתי כי לעבודתו של הנאשם חשיבות רבה בהקניית יציבות לחייו ולתפקודו. לפיכך, אין ספק שגזירת מאסר בעבודות שירות, תוביל לפגיעה משמעותית במסלול חייו התקין והנורמטיבי של הנאשם.

ב. **נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו**, הנאשם הודה במיוחס לו ועל כן ניתן להניח לגביו הנחות מקלות השמורות למי שהודה באשמתו דהיינו: חרטה, צער, הפנמה וקבלה לעתיד. הנאשם אכן הביע הלכה למעשה את צערו וחרטתו על מעשיו, הן בדבריו לפני כשהוא בוכה מרה והן בדבריו לקצינת המבחן שם הדגיש שהעבירה אינה מעידה על התנהלותו הכללית ועל מערכת ערכיו. עם זאת, הנאשם התקשה לבחון חלקים בעייתיים בהתנהלותו ואת המקור להם, ביטא יחס מחפץ ובעייתי כלפי נשים והתקשה להתבונן באופן מעמיק על העבירה השלכותיה ומשמעויותיה.

ג. **היעדר עבר פלילי**, הנאשם נעדר עבר פלילי מכל סוג שהוא וזו לו המעידה הראשונה בפלילים.

18. לאחר שנתתי דעתי לכלל הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה ובפרט הפגיעה הצפויה בנאשם ובבני משפחתו, ההודאה ונטילת האחריות ואורח החיים הנורמטיבי של הנאשם, הגעתי לכלל מסקנה שיש למקם את הנאשם **ברף התחתון של מתחם העונש ההולם**, קרי, לגזור עליו עונש של מאסר על תנאי שבצדו קנס ושל"צ.

סוף דבר

19. לאחר ששקלתי את רכיבי הענישה - סוגם ומידתם ואת השפעתם ההדדית, החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. **מאסר בן חודשיים שאותו לא יישא הנאשם אלא אם יעבור תוך שנתיים מיום גזר הדין עבירת זנות או תועבה לפי פרק ח' סימן י' לחוק העונשין ויורשע בה בדין בתוך התקופה או לאחריה.**

ב. **קנס בסך ₪ 2,500 או 10 ימי מאסר תמורתו.**

ג. **שירות לתועלת הציבור בן 220 שעות**, בהתאם לתכנית שהגיש שירות המבחן. שירות המבחן יהא רשאי לשנות את מקום ההשמה ללא צורך בפנייה לבית המשפט. הנאשם יחל לשאת את העונש החל מיום 07.04.2019.

בהתאם לאמור בסעיף 71א(ה) לחוק העונשין, הנאשם מוזהר בזאת שעליו למלא אחר הוראות צו השל"צ שאם לא כן, יהיה צפוי לתוצאות האמורות בסעיף 71ד לחוק העונשין, קרי, בית המשפט יהיה רשאי לבטל הצו ולהטיל עליו עונש אחר במקומו.

מזכירות בית המשפט תמציא את העתק גזר דין לשירות המבחן למבוגרים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ג אדר א' תשע"ט, 28 פברואר 2019, במעמד הצדדים.